

Rozhovory se životem

69

OBSAH

Ježíš a jeho Matka-----	3
Děni ve Večeřadle-----	7
Doklady existence Boha-----	9
Bůh a jeho druhorozený syn-----	12
O dnešní době-----	14
Nevědomá Julie-----	24
O prožitku blaženosti, spokojenosti a pocitu bezpečí-----	28
O lidské vlažnosti-----	31
Oddanost Bohu-----	33
Mocné nástroje v člověku-----	36
Magie a pověry-----	37
O vzniku strachu-----	40
Krakovský obraz Krista-----	45
Březnové velikonoční svěcení chleba-----	46
Pavlina korespondence s námi-----	47

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

JEŽÍŠ A JEHO MATKA

Přicházím k vám, protože je nutné, abych vám osobně předal sílu a povzbudil vás. Aby se vaše záření šířilo. Je důležité, aby byli na Zemi lidé, kteří se nedají zastrašit každou událostí, která se kolem nich děje nebo se týká jich osobně. V této době je těžké zůstat vzpřímený, zářit plamenem, nedovolit, aby skomíral, nýbrž hořel rovně a ukazoval svojí špičkou vzhůru, nedovolit, aby ho zničila bouře.

Jaké to bylo v době Mistra? Na jeho příchod byly různé názory, rozdílné byly i představy, jak bude působit. Existovali lidé, kteří po Něm velmi toužili, očekávali Ho a stále čekali na zprávu, že už je tady. Byla to těžká doba, plná smutku. Lidé sloužili, otročili určité vrstvě lidí většinou ovlivněných temnotou. Pokud to porovnáte s dnešní dobou, vidíte, že je to tu opět. Neustále malá skupina lidí utlačuje ostatní. I dnes trápí lidi spár temna. Nechce je ze své sféry vlivu pustit. Ani v době Mistra nebylo mnoho těch, kdo vládli a většinu utiskovali. A tak si dokážete představit, jak velký to byl boj, když konečně přišel na Zemi On. Ačkoliv temnota nepoznala, že je to vyvolený Syn Boží, přesto cítila nebezpečí. Nemohla uvěřit, že onen Velký by žil v takové chudobě a byl tolik pokorný. Jeho matka, chudobná, skromná, nemohla být podle jejich názoru také nic velkého.

I dnes je tomu tak, moji milí. Pokud člověk nemá postavení a jméno, nic neznamená. Přestože září a jeho světlo svítí, většinou zapadne. Temnota jednotlivé lidi ničí pomocí lží a zloby. A jakmile je polapí, chce je donutit, aby život vzdali.

Také vy ve své skupině prožíváte trápení; rozprostírá se nad konkrétním člověkem. A pokud dotyčný nemá ku pomoci bratra či sestru, propadá se stále níž. Milosrdenstvím je, když se jednotlivec přiladí ke světlu: tehdy obklopen zářením si dokáže proti temnotě vystavět ochrannou zeď.

Neumíte posoudit, jak velkou milost jste dostali; vede vás ke světlu a Otcovskému domu. Je dobře, že můžete přijímat. Pak, stejně jako jste činili kdysi, můžete tento život vést do světla. V takovém případě se vaše touha být takový jako na začátku existence bude zvětšovat a poroste.

Když se dívám na lidstvo, musím říct, že být člověk, děsilo by mě to. Proto je důležité, aby na Zemi byla světla, která září! Která nenechají Zemi utopit v temnotě! Nyní snad snadněji pochopíte, proč On, Vykupitel, Boží syn, se odhodlal to provést – viděl propad, temnotu na Zemi.

A pak přišel čas, kdy z pověření Otce velmi rád sestoupil. Jeho matka, vyvolená bytost, byla připravena ho přijmout a nést s ním velkou bolest. Doufám, že chápete, že Jeho matka je i vaší „matkou“.

Aby zachránil lidstvo, chtěl se stát vaším bratrem. A protože šli spolu, žili spolu a matka mohla skrze milost, která Zemi zaplavila, čerpat lásku i ze svého Syna vedeného nekonečnou láskou Boží, byla schopna vše unést, být skromná a pokorná. Uvědomila si, že se děje něco velkého, vnímala sílu a nádheru božského Otce.

Stále by chtěla do lidí vlévat vše, co směla coby člověk prožít. Rozumíte nyní, proč se snaží o to, aby i ostatní lidé, třeba jen tušící, se přiklonili k jejímu Synovi a jeho Otci? Je pro ni těžké vidět, že většina lidí nechce přijmout Jeho existenci, že nemají informace, vnímavost, že ani logické myšlení jim nenapoví, že zde musí někdo existovat, kdo vše řídí.

Děti milé, je nepopsatelně krásné vnímat Jeho nekonečnou lásku. To On nám seslal svého Syna. A Syn, pln všeho, toužil poučit a přivést spoustu lidí na správnou cestu. Ukázat jim, že je nutné jít touto přímou cestou. Že láska, ne nenávisť vše překoná. Vaše Země prožívá boj mezi světlem a temnotou. A tak volám, buďte světlem, zůstaňte jím! Buďte si stále vědomi, že Mistr vás osvobodil, a dal vám tak možnost se svobodně rozhodnout, zvolit dobro. Prošel kvůli lidstvu trýzní a dopustil, aby se veškerá moc zla snesla na něj. Vzal na sebe utrpení, aby netrpěli lidé. Aby je osvobodil.

Možná tušíte, co se dělo v Synu božím, když zjistil, jak hluboko lidé klesli. Že už ani nechtějí být dítky Božími. Že ti, co měli

udržovat právo a pořádek, jinak mluví a jinak konají. Vzal na sebe tu obrovskou zátěž, to lidé mu ji přisoudili, protože chtěli zachránit sebe. Ale jeho krev nás zasáhne. Ne krev, ale tento přečin, nenávist, kterou vysílali vůči někomu, kdo byl opravdovou láskou.

A když už to došlo tak daleko, poznali někteří, že není správné, co nachystali. Ovšem síla temnoty ve lžích pokračovala. A když Spasitel vstal z mrtvých, lhát nepřestali a tvrdili, že ho unesli apoštolové. Děti, stále jste vystavováni lžím, temnota chce zničit hodně lidí! A neustále klade nástrahy. Toužíte být mocní, být na tom lépe než druzí, a to je zkáza.

Chápete, jak důležité je nenechat se omezit majetkem? Ano, můžete vlastnit, ale s vědomím, že se jedná o dar nebes. Být dítkem Božím znamená být pokorný, uvědomit si svoji malost, vždyť jsme sotva zrnečko v Univerzu. Máte tady přijmout vše, co kdo na vás hodí, aniž byste usilovali o odplatu. Místo toho vyzařovat lásku a předávat ji. Tím porostete do síly, která vás povede blíže k Bohu. Být světlem a dítkem Božím, takový je váš úkol.

Jděte a staňte se takovými lidmi – však je to úkol, který jste si předsevzali. Amen.

Požehnání ubohých duší

On vám žehná! Stále přicházejí nevědomé duše, světlo je přitahuje nebo jsou k němu přiváděni, protože konečně, konečně zatoužily spatřit světlo a zažít ho.

Mé milované duše, nadešel pro vás velký den, veliká zářná hodina. Již vám bylo dovoleno poslouchat a některé z vás jste pochopily, o čem se zde mluví. Nekonečná milost Boží vám umožnila, že dnes smíte být u světla. Smíte přijímat zářivou vibraci, kterou andělé lidem a vám přinesli.

Překážkou ve vašem uplynulém životě bylo to, že jste nechtěli uvěřit tomu, že můžete být světlem. Vše hmotné bylo pro vás důležitější. Ostatní vás nezajímalo, nebo bylo pro vás dokonce nepřijemné. Proti tomu jste se obrnili. A smím-li vám dnes říci, také v dnešní době, ve které už nežijete jako lidé, myslí většina z vás, že

život znamená pouhé věnování se hmotě. Připouštím, že váš život byl snad jednodušší, ne tak těžký, protože jste od sebe odstrkovali všechno to, co by vás upomínalo připustit to duchovní. Až nakonec jste na sebe museli vzít temnotu a nést ji.

Nyní zažíváte dobu, kdy můžete nastoupit cestu do věčné domoviny. Být u Něho, vašeho Otce. Vaše cesta bude snazší, když budete pokorní a necháte se poučit. Pokud poznáte, že někteří lidé žijí jako vy, pak jim vysílejte myšlenky poznání a modlete se za ně. Tím mnoho napравíte a půjdete rychleji do světa, a to přece chcete.

Vzkaz od Matky Marie

At' Boží svatá láska je s vámi, nechť Jeho milost proudí k vám po celý život. Stále se snažím vyzývat lidi, aby pochopili, oč v jejich životě jde. Stále prosím všemohoucího Otce a Božího syna o sílu, abych mohla varovat lidi před těžkostmi a zažehávat světla, když na to čekají. Skrze těžký pozemský život jsem šla v pokoře, ale poznala jsem lásku Páně. Stále nacházím lidi, co na mě věří. Ne proto, že chci zářit či hrát v jejich životě velkou roli, nýbrž proto, že pořád, v pokoře chci sloužit lidem. Velká milost smět být matkou Páně mě zaplnila a vložila do vědomí, že smím být matkou celého lidstva. Už tedy víte, proč neustále prosím, aby se lidé na mě obraceli? Abych ztělesnila spojení k velkému synovi a nekonečnosti Jeho Otce.

At' se Země, kde přebýváte, vyčistí! At' se zachrání hodně lidí. Nechť mi Mistr dá sílu mnohé přivést nahoru, osvětit je, dovést ke světlu. Těžký byl můj pozemský čas, přesto nekonečně hezký. Vždyť jsem žila ve vyzařující síle Božího syna. Děti moje, zůstaňte prosím na cestě a buďte jménem Páně posvěceny. On světlí celou Zemi, dává sílu a lásku. Uvědomte si, že Ježíš Kristus zvítězil! Ježíš Kristus je vítěz! Ježíš Kristus je vítěz! Amen. Amen. Amen.

DĚNÍ VE VEČEŘADLE

Když se Ježíš a jeho učedníci shromáždili v tzv. Večeřadle a Jidáš vlivem své zrady slíbené Satanovi ve spěchu opustil sál, vzal Ježíš chléb do svých rukou, lámal ho na mnoho dílů a rozděloval ho mezi všechny se slovy: „Vezměte a jezte, toto je symbol mého těla, které se za vás zítra obětuje! Kdykoliv to uděláte – a nyní prosím, dělejte to! – čiňte to na mou památku!“ Mysleme intenzivně na Ježíše Krista, který nás z lásky osvobodil z otroctví Satana. Každý proto může stoupat do světlé říše, pokud si to bude přát.

Poté, co přijali chléb, vzal kalich s vínem, požehnal ho, zvedl svůj zrak ke svému nebeskému Otci a podával ho dál slovy: „Vezměte a pijte z něho všichni, neboť to je kalich Nového spojení. Tak jako víno každému z mých učedníků a apoštolů osvítlí duši v příjemném doušku, tak skropí příští den má krev zemi na znamení Nového spojení s vámi. Kdykoliv to uděláte, pomyslete na mě!“

Jeho učedníci byli hluboce dojatí. Všechny duše, všechny duchovní bytosti, které byly shromážděny, (píše o tom Jan) byly povzneseny. Kristus děkoval. Pak skončil, řka: „Teď pojďme, čas nadešel!“

Děkuji vám za vaši touhu být s Kristem spojeni. Jen na vás záleží, kdy se rozhodnete a začnete vše ve svém životě uskutečňovat. Ale ve společenství, jako je vaše, které bylo po mnoho desetiletí vyučováno Božími posly, je toho možné dosáhnout. Vždyť Ježíš u tebe klepe skrze své posly. A zejména duchovní průvodce upomíná: „Nedělej to, má to následky, nedobré následky!“ nebo „Udělej to, pomoz mu! Je to tvá sestra, bratr.“

To je ryzí křesťanství, pravá láska k bližnímu. Z lásky k bližnímu pramení láska k Bohu, pak, jak jsme se dozvěděli, lze v budoucnu spatřit Jeho tvář (viz str. 9).

Já osobně vám nezaručím, na to jsem příliš malý, že každý z vás jednou uvidí tvář Tvůrce. Ale s jistotou tvrdím, že budete spojeni s Kristem a On vás možná vybere, abyste Stvořitelovu tvář spatřili. Děkuji vám.

Toto velikonoční setkání má ještě další cíl. Pomodlíme se za celé společenství, za město, stát, planetu Zemi, sféry, za celé Univerzum.

„Otče, skrze Krista, našeho Pána, Tě neskonale milujeme. Vždyť z lásky jsi nás stvořil. Z lásky nás přijímáš a z lásky chceš, abychom se všichni skrze Krista, našeho Pána, k Tobě opět vrátili. Děkujeme za toto společenství. Děkujeme Ti za celý vesmír. Děkujeme za to, že smíme žít.

V době povodní v Čechách zazněla z Londýna tato prosba české ženy:

"Neustávám v modlitbách k Bohu, aby vše, čím nás prozkoušuje, padlo na úrodnou půdu, a český národ tak povstal silnější a duchovně vyspělejší! Pane, prosím, požehnej české krajině, ve jménu Ježíše Krista, omyj její lid a jejího ducha tak, aby povstal silnější a s důvěrou a vírou v Tebe, aby pocítil a přivítal světlo, až zazáří, a uchoval jej navždy. Aby veškeré bloky a obruče nelásky a zloby, mnohá srdce spoutávající, praskly a odešly navždy, ve jménu Ježíše Krista, amen!"

DOKLADY EXISTENCE BOHA

Moji milí!

Rozhodl jsem se pozemskému lidstvu přinést sérii důkazů existence Boha. Udělám to, jak nejlépe dokážu. Jak pro mě, tak i pro vás je velmi těžké slovy vystihnout představy o Tvůrci. Chci se však pokusit přinést duchovní pravdy do vašeho světa a žití - abych pomohl zabránit dalšímu odklonu od Boha. Tato série sdělení vznikla pod patronací Ježíše Krista.

Vykonám to, co On chce. Nemohu ale reprodukovat všechny Kristovy znalosti o Tvůrci. Žijete v nízkých světech, nemáte odpovídající vědomosti ani slovní zásobu.

Vynasnažím se však, moji milí, vám předat Jeho odkaz! Předám myšlenky Ježíše Krista kontrolní duchovní bytosti Hardusovi – a on vám je sdělí přes médium.

Jeden článek dnes v řetězci chybí – jsou to učenci, kteří kdysi pracovali na Zemi a kteří vás zatím úspěšně informovali o obsazenosti a posedlosti. Ti budou myšlenky, které mi předal Kristus, vkládat přes prostředníka na papír. Kontrolní bytostí bude náš milý Hardus.

Vyjádřuji se k tomu proto tak podrobně, abyste si vždy byli vědomi, že autorem všech těchto sdělení je Ježíš Kristus.

Lidskými slovy nemůže být vyjádřeno čistě duchovní. Přesto se všichni pokusíme vzít ohled na vaši možnost chápání.

Mariin a Josefův osobní prožitek Boha

Bylo mi dovoleno, abych se s vámi podělil o prožitek, který mně a Marii bylo dopřáno zažít. Směli jsme pohlédnout skrze Krista na Tvůrce. Upřeně se dívající pouze na Ježíše Krista jsme skrze něho

spatřili v nejzářivějším světle Boha lásky. Trvalo to krátce, byli jsme plni neskonalé vroucnosti. Ale brzy jsme oba ztratili vědomí. Až dotyk Krista nám opět vědomí daroval.

K tomuto tématu bylo v roce 2006 sděleno: „Jednoho dne stál Kristus, náš milovaný pozemský syn, před námi a řekl: „Brzy vám ukáží Otce!“

Nebylo nám moc dobře. Podíval jsem se na Marii, ona zase na mě a řekla – Marie byla vždycky hovornější – „Pokud On to chce, pak to učiníme.“

Později k nám Ježíš opět přišel a řekl: „Myslím, že se musíte ještě prohloubit.“ „Prohloubit,“ řekli jsme, „jak prohloubit?“ Co bychom měli udělat? A on nám nakázal: „Dívejte se jen a jen na mě, pouze na mě.“ To činili jsme po nějaký čas.

Nebylo to snadné, ale snažili jsme se dívat se jen na něho. Tu jsem pocítil (později to potvrdila i Marie), že jsem stále jemnější, světlejší a zářivější a jako bych se téměř odosobnil. Ale dívali jsme se jen na Ježíše. Tedy v tomto případě, přesněji řečeno, na Krista.

Tu jsme náhle pocítili, že se to zastavilo. Vše bylo v jasném světle. Ježíš nás napomenul: „Dívejte se pouze na mě, ne do světla! Tam nic neuvidíte. Dívejte se jen na mě!“

Ale jak to tak někdy bývá, podívali jsme se i jinam, a tehdy přišlo opět Jeho varování: „Jen na mě se dívejte!“ Naše vibrace rostly, když tu najednou se On zcela projasnil!

Bylo to mystické, naše zraky se vpíjely jen do Něho, nic jiného nás nezajímalo. Ozáření ustoupilo a Kristus se stal zcela průhledným, zcela průzračným.

Naše oči spočinuly v Kristu. A tu najednou skrze Krista jsme zahlédli na krátký okamžik obličej, pouze tvář. Pak jsme ztratili vědomí.

Po nějaké době – nemůžu říct, zda „čas“ je to správné slovo – se nás Kristus dotkl, zahýbal s námi a my procitli.

A vše bylo zase jako dřív. Kristus ve své známé podobě a my opět v naší duchovní vlasti, kde se všechno nacházelo v harmonii, na kterou jsme byli uvyklí.

Takže já a Marie jsme skutečně Boha spatřili! Potvrzujeme osobně, že On existuje, působí, miluje, žije ve vám nepřístupném světle. Popsat obličej Tvůrce však vašimi slovy nejsme schopni.

Přesto jsem prosil, abych vám mohl opět zopakovat náš zážitek s Bohem.

Pokud budete schopni udržet čistou mysl, pak díky sdělením, která máme pro vás připravena, dojdete k vyššímu poznání.

Tolik moje osobní výpověď, moji milí.

Tady jsem, Pane, Bože můj a Milosrdný Stvořiteli. Unavil jsem se hledáním východiska, ale kromě nebezpečí, strachu a nejistoty nic nenalézám.

Nikdo pomoci nemůže, proto přicházím k Tobě a klekám u Tvých nohou. Do vůle Tvé se zcela odevzdávám. Nalož se mnou pro Ježíše Krista jako s tím, kdo se do náruče Tvého milosrdenství pokládá. Hospodine, Panovníku Nebe i Země, Tvému Jménu budiž čest, ne mně. Ty jsi hoden vzít moc, moudrost, sílu a čest, slávu i požehnání. Nikdy Tě neopustím. Nyní se zabydluji v hlubině Tvého Milosrdenství. Místo hradeb, štítů se kladu do Tvé Všemohoucnosti. Před sebe jako stráž stavím Tvoji Vševědoucnost.

Tvé vůli odevzdávám klíče od brány mého srdce a všech mých úmyslů. Odemykej, zamykej; čiň, co ráčíš. Před Tvým obličejem stojím takový, jaký jsem, a zbavuji se všeho, i sebe samého. Odevzdávám se Ti celý, plně a bez výhrad. Dělej se mnou, co chceš a co vidíš za dobré. Nebráním se, nic nežádám. Ať se děje Tvá vůle se mnou i skrze mne podle Tvého přání.

Jen o jedno Tě prosím: nikdy mne neopouštěj. Amen.

Modlitba J. A. Komenského

BUH A JEHO DRUHOROZENÝ SYN

Moji milí!

Ježíš Kristus mě prosil, abych vám osobně předal oznámení. S radostí Jeho prosbu plním. Seznámím vás s dalšími důkazy, že Bůh, náš Tvůrce, existuje. K tomu uvádím tento verš:

„Ty jsi všechno uspořádal dle míry, počtu a důležitosti. Neboť celou dobu máš možnost používat Svoji obrovskou moc.“

Kristus mi řekl: „Aby lidé mohli našeho Tvůrce snáz pochopit, použij odhalení, která pozemské lidstvo dosud od výše vyvinutých duchovních bytostí obdrželo.“ Tímto tak činím a ještě při vhodné příležitosti předám své vlastní duchovní zkušenosti.

Našemu Tvůrci - Bohu se říká Alláh, velký Duch, Jehova atd., to záleží na konkrétních pozemských lidech. Já mu říkám jednoduše Bůh.

Tento Bůh, náš Tvůrce a Stvořitel veškerého života a bytí, je duchovní bytost. V Bohu je obsažena nejvyšší inteligence, nejvyšší energie, největší láska, nejvyšší čistá mysl, prostě je nejsilnější ve všem. Náš Tvůrce – Kristus ho nazval Otcem – musí existovat, neboť je příčinou všeho stvořeného. Ti, kteří na něho nechtějí věřit, říkají: „Žádný Bůh neexistuje“. Ale vy, moji milí, jste-li čisté myslí, toto můžete pochopit. Ovšem podstatu Tvůrce ani příčinu božského bytí vám kvůli vašemu velmi nízkému vývojovému stupni bohužel objasnit nemohu.

Bůh je duchovní bytost – nejvyšší, nikdy nestvořená a má nejkrásnější vzhled. To dosvědčuji, protože jsem Ho spolu s Marií skrze Krista spatřil. Vy se, moji milí, modlíte: „Ty, který jsi ve Svém nebi – (jenž jsi na nebesích)“. Ano, Bůh je samostatná, myslící a jednající existence v nejvyšší formě osobnosti. Neboť neexistuje

žádná osobnost, žádné „Já“ bez tvaru a vzhledu. Z vlastního pozorování vím, že se odlišuje jako nejosobitější duchovní bytost ode všech stvořených duchovních bytostí.

Chcete také vědět, kde bydlí. V nepřístupném světle. To chci dosvědčit: žije ve vibračním vztahu ke všemu stvořenému v nejvyšší potenci světla, lásky a čistoty.

O tomto příbytku Božím se kdysi jeden osvěcený pozemský člověk vyjádřil takto: „Je tam velká řeka, jejíž potoky obradostňují božské město - svaté obydlí Nejvyššího. Bůh je v jeho středu; ten střed nezakolísá.“

Bůh je duchovní bytost a vše, co vytváří, jsou duchovní bytosti. Podle svého obrazu povolal do existence obrovské množství duchovních bytostí. Jako prvorozeného stvořil Krista – Jeho podoba je Bohu nejvěrnější. Kristus je nejvyšší a nejdokonalejší stvořená bytost.

Druhý syn Boží byl ten, kterého označujete Lucifer. Byl po Kristu další nejvýše stvořený nositel světla. Bohužel od Tvůrce odpadl a stal se protivníkem Krista. Nepřímo stojí také proti svému Stvořiteli. Lucifer, od Boha odpadlý Satan, musí však Tvůrci poslušně prokazovat úctu: I stalo se, že na příkaz Boha přišli, aby se svému Pánu představili, odpadlí synové Boží. Mezi nimi se objevil i Satan.

Nyní se ptáte, moji milí: „Proč museli předstoupit před svého Tvůrce?“ A já lidsky srozumitelně odpovídám: „Protože v říši temna se začali odvracet od padlých Božích synů jejich podřízení. Bůh ani v říši temna nepřipustí určité přestupky, ani porušování zákona. Stručně řečeno: Vedl je k respektování Božích zákonů a k zodpovědnosti!

Tímto sdělením jsem přinesl důkaz, že Bůh, Stvořitel, existuje a že samotný Satan a další knížata podsvětí musí před Boha předstupovat.

O DNEŠNÍ DOBĚ

Moji milí, Ježíš Kristus na nedávném setkání přiblížil vyšším, věrně mu sloužícím vedoucím duchovním bytostem budoucí vývoj Země i pozemských lidí. Nemůžu říci vše; ovšem, abyste pochopili, jak velká je láska a milosrdenství našeho Tvůrce, něco sdělím. Protože žijete více rozumem než čistou myslí, řeknu to tak, abyste to pochopili alespoň rozumově. O tom, co se dozvíte, rozhodoval Kristus, já a archanděl Michael. Samozřejmě byla u toho i moje bývalá pozemská manželka Marie.

Ke všem křesťanským společenstvím, a je jedno, jak se nazývají, směřuje slovo Kristovo. Hranice neexistují, všichni jsme následovníky Krista. Rozdíly zajímaly proroky, mudrce aj., ale Kristus přišel pro všechen lid Země a také pro ty, kteří jsou ještě zajati v nižších sférách. I ty chce vést domů k Otci. Nikoho nechce ztratit.

„V zásadě,“ tak začal, „se nacházíme v posledním úseku konečné časové periody.“ Nikdo z rozumově uvažujících nezjistí, kdy to bude.

Nový papež

„Jsem slabý a na reformy příliš unavený,“ řekl papež Benedikt XVI. Tu jasnovidně spatřil duchovní bytost, nesdělím kterou, jež mu pravila: „Výtrvale jsi mě prosil, abys mohl odstoupit, že už to nezvládneš, a tak byla tvoje modlitba vyslyšena. Najdi v materiálech církve ustanovení, které dovoluje abdikovat. Měj odvahu,“ pravil anděl. „Co mám dělat, až se tak stane?“ „Napišeš, co se ti v tzv. konfesích nelíbí, a zveřejníš to, aby se lidé dozvěděli, jak velmi byli klamáni.“ Zda to milý bratr zvládne, ukáže budoucnost. Ale úkol přijal a již se snaží.

Proto byla nutná nová volba. Tentokrát při volbě papeže působil tu částečně, jinde silněji Kristus. Takže to probíhalo jinak. Kristus chtěl, aby byl

zvolen papež, který mu naslouchá. Budoucnost ukáže, zda se to podařilo. Čas tlačí a Kristus je ochoten poslat na Zemi mnoho, mnoho, mnoho mocností světla. Vše ostatní se v budoucnu dozvíte.

Spolupráce s vysokými inkarnovanými bytostmi

Poté Kristus vytvořil několik seskupení. Skupina archanděla Michaela např. bude úzce duchovně spolupracovat s vůdci, kteří se již inkarnovali na Zemi. Pracují pro duchovní blaho lidstva.

Kristus pracoval již předem, a proto jsou nyní inkarnováni ti, kteří v oněch dobách působili s ním, před ním či po něm s cílem vést lidstvo domů k Otci.

Častá zjevení Matky Marie

Také svou pozemskou matku Marii pověřil, aby se nyní zjevovala na Zemi častěji. Bohužel mnozí z těch, kteří ji spatřili, jsou příliš zbabělí na to, aby zjevení veřejně oznámili. A co jich bylo! Ale Kristus se nenechal odradit a řekl: „Pokračujme, konejme dál.“

Jednání bytostí světla s lidmi a vládami

A nyní zbystří ti, co rozumově uvažují. UFO, tzv. neznámé létající objekty, vysadí mnoho duchovních bytostí na Zemi; na krátkou dobu se zmaterializují, a až splní svou misi, budou dříve či později opět odvezeni do duchovní říše.

Další možnost, kterou také nechci zamlčet, je ta, že lidé budou více či méně zřetelně vídat lidi přicházející z vyšších sfér. Budou na určitou dobu materializováni a půjdou vládám oznámit, že udělají vše pro to, aby Matka Země nebyla zničena. Slovo „jít“ není výstižné, vhodnější je snad „proudit, vibrovat“.

Působení negativních sil

Materializované i inkarnované bytosti mají dále odhalit Antikrista. Satan se ukáže v nejrůznějších podobách, ovšem nikdy o sobě neprohlásí, že je Antikrist. Avšak jeho následovníci o sobě budou tvrdit: „já jsem Antikrist!“

Pravý antikrist je Satan, bývalý nositel světla Lucifer.

Lidé rozumu, buďte opatrní! Lidé čisté mysli, přemýšlejte s námi! Satan bude vypadat jako člověk, utají svoji pravou podobu. Nechce se vzdát své moci ve Vatikánu, v mafii, ani mezi fanatiky či nad mocnými Země opojenými mocí, ani v dalších seskupeních - která to jsou, nesmím zatím říct. Taková bude podoba Antikrista. Používá lidi, skrze ně působí.

Lidé čisté mysli, pozor! Rovněž Kristus působí přes jemu věrně sloužící na Zemi. Jenže On vás chce vést domů k Bohu, k našemu Tvůrci, aby splnil úkol, který dostal. Aby se mu nikdo neztratil.

Lucifer, jehož vliv stále roste, volí různé metody. A proto mezi lidmi roste chamtivost, nenasytost, lačnost. Většina lidstva neřeší morálku, etiku, a co je nejsmutnější, neznají lásku k bližnímu. Lidé jsou chladní vůči sobě navzájem. Toto jsou znaky, které nepocházejí od Boha, nýbrž od toho, jenž se projevuje skrze takové lidi.

Nebezpečí jaderné hrozby

Kristus nám sdělil, že nezná přesná data, ale pokud by se lidé rozhodli použít atomovou sílu, tak musí ihned razantně zasáhnout, aby lidstvo od toho úmyslu odvrátil. Toto je projevem lásky. Bůh totiž nechce, aby byla zničena planeta Země; má být přeměněna, očištěna a má pak nechat růst duchovně vyšší život ve formě, která je schopna se začlenit do vzestupného kosmického dění. Nyní má formu sestupnou.

A ještě jeden bod chci krátce zmínit! Pokud papež, kterého Kristus dosadil, selže, pak se přiblíží čas, kdy se na Zemi objeví velké problémy.

Poslední pozoun

„Poslední pozoun“ je v tomto duchovním dění obsažen. Proto se, prosím, snažte, abyste patřili k těm, které chce vzít Kristus domů. Pokud i vy to chcete, nemusíte prodělat trápení lidí, kteří zde zůstanou. Rozumově uvažující opět namítají: „Tolik předpovědi tu bylo a žádná se nenaplnila!“ Není to pravda! Odehrály se ale jinak, protože lidé mají svou svobodnou vůli a ta je zohledňována, protože nikdo nemá být ztracen!

Takové je přání Boha. Ani ten, kdo se krátce z vlastního rozhodnutí připojí k Satanovi, není zatracen. I on se zase vrátí. Ale to trápení a soužení, které předtím zažije! To se přece vůbec nevyplatí!

Zajistit si budoucnost plnou dobra a krásy znamená věřit v Boha, Jeho milovat, milovat bližního i sebe sama, protože taková je láska Tvůrce vůči svým stvořením. Jinak by nás totiž nestvořil.

Víc již nesmím říct.

Josef z N. vám řekl o Velikonocích, že existuje mnoho znamení ukazujících, že Ježíš Kristus činí přípravy pro svůj příchod. Nyní mě požádal, abych to ozřejmil na situacích, které jste nedávno zažili či které stále trvají.

Pouliční protesty

Zhruba před deseti až patnácti lety vrhl Satan na Zem mnoho legií duchovních bytostí šířících nespokojenost. Vykonal obrovskou práci a nejsou ještě se svým úkolem hotovy.

Tak například arabský svět zažil „jaro“, ovšem v negativním slova smyslu, neboť existovala i jiná, vhodnější řešení. Negativní síly mají za úkol působit tak, jak jim uložil Pán temna. Mise duchovních bytostí šířících nespokojenost není zdaleka ukončena. Ta proto na celém světě neustále roste.

Protože někteří lidé vlastní víc, jsou ti zbývající manipulováni k tomu, aby se necítili spokojeni. Duchovní bytosti šířící nespokojenost působí nejen u prostých lidí, mnohem silněji ovlivňují vládnoucí činitele. To je velký záměr! Lidé na Zemi nejsou svými pány, jsou nástrojem vládce temna, který cíleně tuto náladu vytváří. Negativní síly nabádají lid různých kultur, aby svůj protest vykřičel na ulicích, tam že mají dávat najevo svoji nespokojenost.

Destruktivní kritičnost

Dále mi Josef z N. sdělil, abych se zmínil o kritizování. Stalo se běžným zvykem se stále zabývat nějakými negativními událostmi. Takový je záměr pána zla. Pokud kritika ukazuje pravdu a přináší zlepšení všem lidem, může být dobrá a správná. Pomáhá duchovnímu růstu a vytváření kvalitnějších vibrací člověka. Pak vede do lepších sfér v budoucím životě. Ovšem zaběhlá pozemská kritika je čistě satansky negativní.

Satan vyslal duchovní bytosti stojící na zcela nízké vývojové úrovni. Lidstvo chce na tuto primitivní úroveň srazit. S nespokojeností samozřejmě roste také nebezpečí válečných konfliktů a nepřátelství mezi národy. Vzniká nesamostatné lidstvo. Který národ je ještě samostatně aktivní pro plnění vůle Boží?

Všechny národy, celé lidstvo je propojeno Satanovou sítí. Neexistuje národ, který není pod jeho vlivem, a to se bude bohužel na Zemi stále zhoršovat.

Vznik celosvětového náboženství

Papeži Františkovi, „bratru chudých“, byla dána šance, aby na nejvyšším místě konfese strhl kormidlo směrem k Bohu.

Nemá to vůbec lehké. A přiznám se, že já bych tento úřad nepřijal (Hardus). Ale díky Bohu, nebyl jsem vybrán. František je v těžké situaci, musí vést nepřetržitý boj s duchovními bytostmi šířícími nespokojenost. Kristus ho samozřejmě podporuje. Ale má svobodnou vůli a musí brát na zřetel hlasy svých poradců. Vybral si jich, pokud vím, osm a jsou z různých kontinentů.

Je těžké povstat proti většině. Boží poslové zkouší tyto sourozence sjednotit. Všechna křesťanská pozemská náboženství, je jich asi 260, mají být sloučena. To je plán Krista. Pokud by se to podařilo, vznikl by ochranný val proti negativním silám.

Kristus je, moji milí sourozenci, odkázaný na lidi. I Satan je na ně odkázaný, jsou jeho nástrojem. A rovněž my, Boží poslové, jsme na vás závislí, abyste to Bohem žádané konali.

Nyní jsem se zabýval příliš pozemským. A vnímám vaši kritiku, že takto si to přál Bůh. Ale pamatujte: Za prvé: Tvůrce nám všem dal

svobodnou vůli. Za druhé: Země je školkou pro vývoj bytostí s duchem a duší. Za třetí: Všichni jste věděli, dříve než jste se inkarnovali, že to na Zemi nebudete mít lehké, neboť se budete inkarnovat do říše Satana.

Takže nemáte důvod pro kritiku. Chtěli jste na Zemi přijít. Proč kritizujete jiné? Zameťte si před vlastním prahem! Tento tón jsem zvolil, abych zdůraznil to, co vám Josef z N. vzkazuje: Buďte vytrvalí, stateční a pevní! Samotná učení nejsou k ničemu, pokud je nepřeveredete v čin. Ale ani bez učení, bez znalostí nemůžete dobrá díla realizovat. Ledaže se člověk dobrovolně inkarnuje, aby sám ze sebe vykonal dobré dílo. Ale takových je bohužel velmi, velmi málo.

Touha po moci a chamtivost

Když někdo na Zemi přijme vyšší postavení, je hnán tzv. bytostmi moci a chamtivosti. Začne toužit po moci, cítí se být víc než druzí a chce jim velet.

Pokud by se takto choval náš Tvůrce, byli bychom všichni loutky na jeho provázku. Neměli bychom svobodnou vůli. Narodili bychom se, abychom něco vykonali, a pak se zase vrátili tam, odkud jsme přišli. Neměli bychom šanci pěstovat svoji vůli a vlastním úsilím se rozvíjet. Nehledali bychom příležitost s láskou pomáhat a sloužit ostatním. Nepodíleli bychom se na šíření účinků lásky.

Moudrost Stvořitelova si toho byla vědoma. Proto jsme svobodnou vůli dostali, abychom se sami rozhodovali k různým činům. A my vám dáváme návod, kterým směrem ji ubírat. Abyste sklídili, jak řekl Ježíš, dobré ovoce.

Vím, rádi byste ode mě slyšeli plamenný proslov, který vás pozdvihne, ovšem to ničemu neprospěje. Čas tlačí! Čas není takový, jako býval na Zemi před padesáti, sedmdesáti či sto lety.

Kosmicky pozorováno, vstoupili jsme do úvodní fáze věku Vodnáře, a proto se odehrávají rozličné změny. Lucifer se pokouší vstřípít do vašeho mozku věk Ryb.

Na Zemi se odehrává vámi neviditelný boj. Věk Vodnáře bude duchovně usilující věk. Lidé se v něm budou snažit o rozvoj svého ducha

a duše. Zatím je však ještě Satan pánem nad lidmi. To si prosím uvědomte. A proto se všude nebo téměř všude na Zemi setkáváme s určitou beznadějí i strachem z budoucnosti. Žádný z vás, vůbec nikdo z toho není vyjmut. Každý máte strach z budoucnosti, vztahuje se i na vnuky, pravnuky. Bojíte se o ně.

Uvědomte si, kdo je původcem veškerého strachu? Ten, kdo byl stvořen jako druhý, kdo odpadl od Tvůrce a v duchovním boji mezi Kristem a Luciferem byl poražen - Satan. On je strůjcem veškerého strachu. A jeho stoupenci vnáší tyto obavy do vědomí lidí. Bohužel.

Bohužel váš vývojový stupeň je rozumový, a proto se bojíte. Lidé čisté mysli, je jich velmi málo, se nebojí, neboť důvěřují Kristu. Důvěřují Bohu. Co přijde, přijímají jako vůli Tvůrce. Ví, že se vše odehrává v rámci Jeho zákonitostí. Lidé rozumu, a to jsou na Zemi skoro všichni, se snaží chránit své jmění pro své milované, pro potomky, pro svůj blahobyt. Nikdo se nad to nechce povznést. Velmi dobře to Satan zosnoval. Shromažďujete majetek, považujete ho za svůj, chcete ho předat potomkům.

Milí sourozenci, nic vám nepatří! Ani mně nic nepatří! Vše náleží Tvůrci! Neřekl Ježíš: „Syn člověka nemá ani kámen, na kterém by mohl položit svou unavenou hlavu.“? Ježíš neměl bezprostředně před odchodem ze Země nic. Někteří z vás teď namítají: „Ale měl. Vždyť například živil své apoštoly.“ Ano, měl. Pilně pracoval, dostával almužny a ty pak rozdělával. Ovšem tehdy, kdy tuto větu vyslovil, již neměl nic. Proto odešel lehce, lehce ze Země. I když věděl, že na něho čekají mučení, trýzeň, bída a nouze. Milí sourozenci, celé pozadí, veškeré zkoušky nemůžete vůbec obsáhnout, nemůžete zachytit. Jsou jemně upředené, často je pochopíte až dodatečně. Proto jednejte, mluvte a slibujte s veškerou opatrností. Vaši duchovní průvodci vás varují, abyste nespadli do pastí. Vy pak řeknete: „Já to tušil! Já to věděl, a přesto jsem to udělal.“ Zase jste spadli do léčky.

Milí sourozenci, jak jsem řekl, probíhá neustálý boj o každíčkou duši. O vás stejně jako o nás. My se od vás lišíme jen tělem, to vaše se vrátí Zemi. Jsem o něco výš, což znamená, že mám jemnohmotné

tělo. Přesto se necítím dobře. Necítím se dobře, protože toho mám ještě tolik před sebou, abych byl beze zbytku šťasten. To dosud nejsem! Jsem vděčný, že jsem se už opět tak dalece vyvinul. Ale být šťastný znamená u nás něco zcela jiného.

Překážky existují jak v mém, tak ve vašem životě. V mém případě to znamená, že nejsem dosud tím, čím bych mohl být. Kdo má uši, slyš! Tím míním, jak Ježíš řekl, duchovní sluch. Za prvé jsem neměl, stejně jako vy, zažít pád. Za druhé jsem se mohl díky poučením Božích poslů v osvětleném stavu již vyvíjet zpět do původní kvality. Ale já chtěl následovat pokusitele, lichotníky, až jsem opět padal. Tak to pokračovalo, až ve mně samotném došlo k jistému osvícení. Milí sourozenci, nebudu vám to dále vyprávět. Ale je krušné vědět, že jsem si to způsobil sám.

A nyní se dostanu opět k vám. „Jsme slabí lidé,“ slyším. To je správně. Ale já toto „jsme slabí“ s vámi nesdílím. Pokud neúnavně pracujete na svém vývoji a působíte ve vůli Boží, jste silné děti Boží! Pak se dostaví požehnání a síla. S tím přichází samozřejmě boj. Toho se nezbavíte až do posledního výdechu, protože Satan nechce nikoho nechat odejít bez boje ze své sféry vlivu. Proto vám tolik kladu na srdce: buďte věrní Bohu! Pokud vnímáte pološero, měli byste raději někdy věci nechat být - protože většinou za nimi stojí negativní síly.

Moji duchovně výše postavení přátelé mi ukládají: Až půjdeš k lidem, řekni jim, že nemají na ničem lpět. Co to znamená? Pod „lpěním“ rozumíme nelpět na hmotě, na lidech, kteří nesmyslejí dobře, ani na pozemských zvyklostech. Nesvazovat se zvyky ani obecně uznávanými názory. Bylo by k tomu dobré toho říci více, ale to prozatím stačí.

Jde vlastně o hmotu. Nikdo si nemůže s sebou vzít ani zrníčko prachu. Každý se rozhoduje za sebe, jak on chce, však máte svobodnou či podmíněně svobodnou vůli. Záležitost s bližním je pro mnohé z vás lákadlem. Ale je třeba, a čtete o tom, slyšíte to nebo to vidíte, nelpět na konkrétním milovaném člověku.

Řeknu to jinak. Neustále přibývají takzvané rozvody. Proč? Je to jednoduché: člověk neumí a nechce promíjet, milovat, působit ve vůli

Boží. Egoismus je setba Satanova! Zní to tvrdě, ale setkáváte se s ní každý den. Je důležité, abyste věděli, kdo je toho strůjcem. Avšak společnost, která drží pohromadě a v lásce míří vzhůru k Bohu, na takové si pán temna vyláme zuby! Protože Kristus je uprostřed mezi nimi, chrání je, řídí a vede. Vede je do světla, ne do temnoty! Nesmíte si myslet, když vidíte negativní činy lidí, že Kristus na Zemi nepůsobí! To by byl omyl! Nevidíte Jeho práci, ani aktivitu Božích poslů, protože se jimi nechá vést pouhá hrstka lidí. Převážná většina lidstva miluje svody negativních sil a nechává se dravým Satanem a jeho pomocníky vést.

Dílo Boží, dílo našeho Tvůrce, bude jednou zcela dokončeno. A krátké časové rozpětí, které vám na Zemi poskytl, vystačí na to, abyste se zlepšili, duševně vyžráli, nepostačí však k tomu, abyste se stali dokonalými. K tomu slouží další sféry, říše, sluneční systémy.

Vaším i mým společným cílem je Druhý sluneční stupeň, i já tam patřím. K tomu, abychom tam vstoupili, dostaneme od Tvůrce dost příležitosti.

Nyní přichází myšlenka jedné sestry: „Vždyť musíme zemřít.“ Pozor, odložíš jen hmotné tělo! Ale tvé vědomí a život pokračuje ihned dál v kvalitě, kterou jsi na Zemi dosáhla. Žádný konec neexistuje. Slovo zemřít vůbec neplatí. To je lidský výraz, byl vytvořen pánem hlubin a náboženství ho přijala. Ve skutečnosti život okamžitě pokračuje dál ve vyspělosti, kterou právě máš.

Radost, kterou pociťuji během svého vyprávění, povzbuzování či předávání pravdy, není ale velká. Víím totiž, že již za dvě, tři hodiny opět zapadnete do koloběhu všedního dne; na vše pozapomenete, a to mě činí smutným.

Přesto opět mezi vás s radostí přijdu a předám to, co mi Josef z N. určí. On k nám hovoří ve vyšších oktávách, ale já mám mluvit tak, abyste mě pochopili. Málo radosti z vás mám nejen já, ale i vaši ochránci - duchovní průvodci i andělé. Ne že byste neměli dobrou vůli. Máte ale malou snahu kontrolovat myšlenky, pocity, to, nač se díváte či co posloucháte.

Mnoho desetiletí o tomto úkolu slýcháte, ale málokdo to již umí. Když tedy upadnete do pokušení, můžete si za to jen a jen vy. Už jste mohli umět rozlišovat mezi dobrým a nedobrým. Ale naučili se to jen někteří. Víte, že existují duchovní síly. Někteří je rozvíjejí opravdu důkladně, to musím ocenit. Další tuší jen to, že o nich vyšla jakási kniha. Co v ní je, nevědí. A přesto je pro jejich zdraví a duchovní vývoj důležité se jim věnovat. Ale když člověk neví, co je o tom v knize napsáno, těžko se může duchovně a duševně vyvíjet.

Nakonec bych vás chtěl přece jen trochu pochválit za to, že si dáte tu námahu sem přijít a sledovat duchovní výuku. Učí vás Boží poslové, kteří vás milují. A výuka má přinést plody!

Jste nejrozumnějších povah. Vidím, a duchovní průvodci mi to potvrzují, že někteří z vás s mým dnešním povídáním nesouhlasí. Nevadí, duchovní průvodci vás v noci připraví, abyste porozuměli. Ne kvůli mně, ale kvůli vývoji vašeho ducha a duše. Další jsou spokojeni a děkují, že se dozvěděli tolik duchovních pravd.

Zpět k Satanovým legiím duchovních bytostí šířících nespokojenost. Ještě toho tolik zažijete, zatím o tom nemáte ani tušení. Také mnoho krve bude prolito. Až toho bude dost, přijde Kristus a Zemi osvobodí z temné nadvlády. Není to krásné? I příslib, že se setkáme, pokud budete chtít, na jiné úrovni. To už budete praktikovat poznané a duše budete mít vyspělé.

Nyní se s vámi srdečně loučím, podařilo se mi vyjádřit něco, co se některým nelíbilo. Ale pro osobní duchovní vývoj, cestu vzestupu do krásné světlé sféry domova u Boha to bylo potřebné.

Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Dodám ti odvahu, pomocí ti budu, budu tě podpírat pravici své spravedlnosti. Dal jsem vám moc šlapat po hadech a štírech a po veškeré síle nepřítele, takže vám v ničem neuškodí. (Lukáš 10:19)

ROZHOVOR S NEVĚDOMOU JULIÍ

Milí sourozenci. Dnes máme opět možnost pomoci sourozencům, kteří jsou na míle vzdáleni světlu a pravdě. Ukažme jim cestu k poznání a k tomu, jak se odpoutat od Země či nižších sfér a přiblížit se duchovnímu světlu. Prosím vás opět o pomoc. Prosím bratra Josefa, aby s mluvčí přivedené skupiny probral to, co se jí vymklo z rukou a pomohl jí pochopit, že existuje Stvořitel a spousta přátel v čele s Kristem, kteří ji chtějí přivést domů, do zářivého nadzemí.

Nechť se děje vůle Boží a tato sestra se brzy ozve.

V – vedoucí jménem Josef

D – duše

D: (mluví šeptem) Julie je tu. Jsem postižená. Julie je tu. Postižená Julie je tu. Slyší mě někdo?

V: Ano, mohu tě pozdravit?

D: Jsem postižená.

V: Podívej, Julie, jsi ve velkém sále se svými přáteli a posloucháme tě. Vyprávěj nám o sobě. (Vedoucí vyznačuje sílu a Julie začne mluvit mnohem hlasitěji).

D. Narodila jsem se jako šesté dítě v sedlácké rodině v roce 1939. Byla jsem postižená vodnatelností mozku. Nikdo mi nemohl pomoci a nežila jsem dlouho. Proč mě nechali žít?

V: Odvezli tě od rodičů.

D: Ano, byla jsem velmi malá, skoro si na to nevzpomínám. Matka plakala, otec nebyl doma. Jsem postižená.

V: A kam ti řekli, že tě vezou?

D: Strkali mě, kopali, dělali toho se mnou moc, až jsem vůbec nevěděla, kde jsem. Jsem holt postižená.

V: Ale pak se něco stalo, nezůstalo to takhle.

D: Máš pravdu, stalo se toho hodně. Pomoz mi, prosím, abych mohla líp mluvit.

V: Osvítím ti centrum řeči, povídej dál. To, že jsi tady, má svůj důvod. Chceme ti pomoci.

D: Já, já – něco se uvolnilo (dělá různé pohyby).

V: Pomáhám ti, abys mohla lépe mluvit.

D: Stále se to uvolňuje. I líp si vzpomínám. Zkrátka, byla jsem přítěží. Snad mi rozumíš.

V: Ano, seděl jsem ve třídě s postiženou dívkou. I ji odvezli a rodičům řekli, že jí bude v ozdravovně lépe. Ovšem za čtrnáct dní jim napsali, že zemřela na zánět slepého střeva. Věřili jsme tomu, protože jsme byli nevědomí. Teprve později jsme se dozvěděli, že se stalo něco hrozného. Je snad tohle také tvůj případ?

D: Nebylo mi ani pět let. Mnoho mých přátel z té doby je tu se mnou, prožili to samé. O dopise nic nevím. Pamatuji si jen, že jsem se propadla do hlubokého spánku a uviděla anděly. Přišli ke mně a odstranili z těla jed, který jsem dostala. Na každý pád jsem byla vyňata z těla a uvedena do dlouhého spánku. Lépe to říct neumím, vždyť jsem dítě. Jak dlouho to trvalo, nevím. Vím jen, že jsem se ve spánku cítila šťastná. Na jedné straně se mi stýskalo po sourozencích a domově, na druhé straně jsem tu však chtěla zůstat. Andělé mi vyprávěli, že je mezi námi, říší dobra a zla, velká propast. Proto jsem nemohla zpět. A pak mi andělé vysvětlili, že mám na svědomí lidský život.

V: To byl důvod tvého postižení.

D: Byla jsem porodní asistentka a na prosbu rodičů, kteří již měli sedm dětí, jsem....

V: Tomu se říká potrat. Provedla jsi něco, co smí pouze Bůh, zasáhla do předurčeného života. Rozhodla ses špatně.

D: Andělé mi to vysvětlili. Řekli, podívej, jsou tu ti, které jsi tenkrát....

V: Zabíla. Zabránilas jim žít. A proto....

D: Chci ti to vysvětlit, stejně jako těm andělům. Měl to být chlapec, kterému jsem vzala život. A právě tenhle....

V: Co udělal ten chlapec?

D: Je to tak neskutečné, že tomu nemohu uvěřit. Ale je to tak. Má to něco společného s nápravou, víš? A to pořádně nechápu. Andělé mi řekli, že mám duchovní mozek a mohu si přehrávat vpřed i vzad, proč se to stalo. Ale jako holčička Julie jsem tuhle schopnost neměla, takže pořád něco pletu. Jedno mi anděl potvrdil, že vše se děje spravedlivě.

V: Jistě. Říkáš, žes byla v jiné říši. Vyprávěj, kde jsi byla. Řekli ti, že to, cos udělala, nebylo správné?

D: Zpomal, prosím. Chci popsat, jak mi bylo, když jsem se probudila. Byla jsem šťastná i přesto, že jsem byla slabá. Dostala hračky, šaty, boty a vzpomínku na to, jaké to bylo, když jsem byla malá – panenky z látky, sešlapané boty, šaty sešité z hadrů, poněvadž jsem všechno nosila po sourozencích. Všechno mi bylo ukázáno proto, abych přijala svůj pozemský život s láskou, a ne s nenávistí. Jak mi teď říká můj anděl, vše, co mi bylo ukázáno, bylo propojeno ódovou stopou. Viděla jsem i toho lékaře, co mi dal injekci, která způsobila, že mé tělo přestalo fungovat. S pomocí Boží nyní mohu zas mluvit, a tak řeknu jen jedno: Bůh je spravedlivý. Když se dívám zpět, mohu říci, že nic lepšího než dostat injekci se mi nemohlo stát. Osvobodila jsem se od postiženého těla a přešla do dlouhého spánku, do nádherné říše. Chci vám o ní něco říct a pak půjdu. A přátelé moji, modlete se, ať i vy to dokázete přijmout. Tam, kde jsem nyní, je to zvláštní - žádná bolest, utrpení, nemusím jíst, nikoho se bát, nikdo mě nebije. Máme vyučování a zdejší výchovné metody se zcela liší od těch pozemských. Stále na nás dohlížejí andělé. Byli jsme děti a dospěli jsme. Ale nyní mě zas vrátili do dětství. Mohu Stvořitele jen chválit, prožívám zázraky.

V: A nemáš zášť vůči těm, co tě odvezli?

D: Proboha, ne, vůbec. Nic podobného necítím.

V: Proto ti také nyní můžeme pomoci.

D: Už jsem pomoc dostala a nyní já chci pomoci svým přátelům. Věřte v lásku a milosrdnost našeho Stvořitele. Kristus je tu a žehná nám, abychom mohli duchovně růst. A těm, co mi ublížili, jsem dávno odpustila. Odcházím domů. Děkuji, že jsem směla mluvit, že mi bylo odebráno postižení. Děkuji i za to, že jsem mohla použít lidské tělo jako nástroj. Děkuji za vše, neboť Bůh je Bohem lásky. Ještě jedno dodám: Škoda každého života, který proběhne tak, že způsobí následky. Pak se má člověk hůř než předtím. To byl můj případ na Zemi. Nyní jsem ale v nebi. Děkuji. (opouští tělo média).

Milan: Nemusíme se trápit stavem světa, špatnými mezilidskými vztahy, přestože v daný okamžik to není situace příjemná. Jde o to, abychom na zlobu či nepravost nereagovali zlobou. Tehdy totiž na nás zlo nemůže. Tak je nutné se zlu bránit. Zlo může mít sílu jen takovou, jakou mu dovolíme. Vidíte zlobu, bezohlednost, krutost a vytáčí vás to? Pak věřte, že vás to vnitřně bytostně ničí. Neznamená to, že máme souhlasit s nepravostmi, bezohledností a násilím, ale musíme si být do hloubky vědomi, že vnitřní zlobou nic nevyřešíme. Je třeba klidně, byť důrazně nesouhlasit, ale pak vše nechat běžet vlastní cestou. Věci se vyřeší jakoby samy. Nevyřešili jsme je my, nýbrž Bůh sám. A sami budeme překvapeni, jak dobře se vnitřně budeme cítit.

O PROŽITKU BLAŽENOSTI, POCITU BEZPEČÍ A SPOKOJENOSTI

Milovaní, má veškerá láska vámi proudí. Přináším vám z mé duchovní domoviny to, po čem vaše duše prahnou: lásku, mír, harmonii a bezpečí v Tobě, náš Stvořiteli. Opravdový pocit bezpečí mnozí z vás neznají. Přesto je obrovsky důležitý. Kdy o něj přijdete? Když kupříkladu vstanete ze židle a strčíte přitom do souseda nebo někomu řeknete nehezké slovo. Tehdy se pocit bezpečí vytratí.

Proč se většina lidí necítí na Zemi v bezpečí? Protože vaše děti, vnuci, rodina, pozemek, téma rozhovoru atd. neodpovídají tomu, co byste chtěli. A to jsem zdaleka nevyjmenoval vše.

Nejsem tu proto, abych jako Ježíš řekl: „...ať hodí první kámen.“ Já totiž vůbec nechci, abyste kámen zvedli! Nechci, abyste se vzájemně zaplétali do hádek a zanedbávali tak bezpečí mezi sebou. Bezpečí vnese klid, mír, harmonii a skrze Krista a Boží posly povede k Bohu blíž.

Pro pocit bezpečí je důležitá radost - proud, který pohání předávat lásku. U mnohých však vidíme, že se cítí dobře na úkor jiných. Pak ovšem byste vy, odpadlí, nikdy nemohli dosáhnout brány osvobození. Satan žije na úkor jiných. V pocitu bezpečí je obsažen Bůh sám.

Bůh, náš Stvořitel, žije v „nepřístupném světle“. Zažili to Josef a Marie. Bůh je v sobě zrozen ve Svém nebi neboli v Jeho moři světla.

Mnozí řeknou: „On není v nás?“ Je, svojí prajiskrou. Ovšem my zatemnili jak Boží jiskru, tak světlo Kristovo i vyzařování duchovních rodičů. Nyní jsme jati temnotou. Pokud říkám my, pak to znamená, že i já mám kolem sebe temné vibrace, které nejsou mým vlastnictvím. Ani vaše tmavé obaly nejsou vaše, jen jste je zvolili a domníváte se, že to tak má být, že je to správné. Ale není to tak.

Nebyli jsme stvořeni jediným zrníčkem temnoty. Byly jsme čisté zářivé bytosti s nádhernou Boží jiskrou a překrásným Kristovým prasevětlem. Světlo duše bylo ním spojeno.

Ani já dosud nedospěl k prasevětlu, které bych mohl mít. Ale vím, že vy, milí sourozenci, jste od bezpečí v Bohu mnohem víc vzdáleni

nežli já. A to mě bolí, opravdu. Toužím vás vidět šťastné! Ti, co už odešli ze Země a jsou dnes přítomni našemu setkání, již měli možnost kousek tohoto bezpečí poznat. A usoudili, že je egoistické toužit po něm a přitom své sourozence nechat tápat v temnotě. Proto se zmobilizovali, vyprosili od vyšších existencí síly, které by umožnily i jejich milým zavnímat kousínek bezpečí.

Bezpečí je také blaženost. Tyto prožitky, ačkoliv ne časté, zůstávají navždy v nás. Jinými slovy: Prožije-li člověk cokoliv v blaženosti, může to být jen duchovního rázu, pak to v něm zůstane navždy. Vzpomene si na to jak ve zlých, tak v dobrých časech. Ví, že je veden, že to prožil a je to jeho vlastnictví. Je to základ, který už neztratí, i kdyby miliony lidí tvrdily, že Bůh neexistuje. A i kdyby to měl být jen jeden okamžik, přesto duši stačí, aby zůstal věrný a už nesešel z cesty jako mnozí jiní.

Bezpečí je jako sklenice plná vody po okraj. Víc do ní nenalijete, jinak přeteče. Ale vy si řeknete: „Ale v mé sklenici je ještě volné místo. Mám zalité pouhé dno!“ Co dělat, aby sklenice byla plná? Uvědomte si, milí sourozenci, že jste od Stvořitele dostali dary. Vnímám, že kdosi říká, že to tak není. Já že na Zemi měl dost času, abych si sklenici naplnil. Samozřejmě, ale jen proto, že jsem měl dobrou vůli a šel duchovní cestou.

Zbavujte se materie a skvrn na duši. Ty se nedají hmotnou škrabkou odstranit. Skvrnou je touha vlastnit. Jen nástroje lásky skvrny očistí, zeslabí. Přivedou ke světlu. Vždyť i ve vašich písních je: „Stíny musejí zmizet!“ A to dokáže jen láska. Náš Stvořitel nám dal vše potřebné, abychom uměli skrze lásku svoji duši očistit a také dosáhli dokonalosti.

Vím, že pro mnohé z vás je toto hudba budoucnosti, ale také vím, že mnozí našli odvahu Krista následovat. A jak se praví v jednom podobenství: Ježíš opustí všech 99 ovcí, které jsou v bezpečí a spravedlnosti, a hledá tu jedinou, která je v nejistotě. Není to nádherný příklad Ježíšovy snahy se postarat o každého jedince? Samozřejmě, stále má po boku své Boží posly. Ale člověk musí být jejich paprskům otevřen!

Ježíš naznačil svoji cestu: „Položím život za své milé!“ A to o Velikonočních udělal. Mnozí věří, že to byla záchrana. Ne tak docela! Na zemské straně ano. Kristus ale dal svůj život, aby dosáhl něčeho vyššího, a to zvítězil nad Luciferem. O to nyní jde, o každou duši. Světlo proti temnotě. Všichni jsme vyzváni, jak jste slyšeli od Josefa z N., bojovat.

Bud'te připraveni k boji za Krista. My jsme dítka Boží, jsme předurčení ke svobodě. Pokud budeme bojovat na straně Krista za jeho říši, pak nám ji nikdo nemůže vzít. Nejen na Zemi, ale ve všech sférách a říších, pokud i tam má ještě Lucifer vliv.

Spěch a stres je nástrojem Satana, řekl Josef z N. Nenechte se do nich vtáhnout. Bud'te stále vědomí, od rána do večera, do posledního výdechu.

Chválíme Tě, Otče, žes nám Krista seslal! On nás osvobodil z tenat Lucifera. Ale Lucifer to ještě nevzdal. Dej nám vědomí Tvé milosti a duchovního pokroku, vědomí, že nade vším stojí láska a bezpečí. Skrze Krista chceme jít naší cestou a s Ním se vrátit domů, do věčné blaženosti. Amen!

Martin: Přišel jsem dnes na poštu odeslat nějaké balíčky a za přepážkou, kde obvykle sedávají mně známé pracovnice, seděla starší paní s nepříjemným kukučem. Když na mě přišla řada, zazvonil mi telefon. Podal jsem paní balíčky a snažil se krátce vyřídit hovor. Úřednice začala ječet na celou poštu, ať si to jdu vyřídit někam před budovu. A to je ona křížovatka. Také jsem neměl energie na rozdávání, ale nechat si vzít její zbytek? Už jsem si formuloval pádnou odpověď, ale pak jsem jen řekl: „Paní, hluboce se vám omlouvám, jen jsem se snažil vyhovět volajícímu.“ Bylo po boji a já si uvědomil, že nepotřebuji mít navrch a být vždycky vítěz. Přesto jsem směl slavit vítězství. Navzájem jsme si s paní mile poděkovali a já si ověřil, že jsem si energii dokázal udržet.

O LIDSKÉ VLAŽNOSTI

Milí sourozenci!

Jsem vděčná, že jsem mohla prožít velikonoční setkání s vámi, zejména když hovořil milý Josef. Zнала jsem ho z našeho krátkého společného pozemského bytí. Přesto je mezi námi v duchovní hierarchii veliký rozdíl. Já sloužím Marii, on je nebeský kníže. Ale oba jsme „rybáři lidí“. Nejen apoštolové a učedníci v oněch dobách, my všichni jsme povoláni se navzájem milovat, pomáhat si a sloužit. Můj pozemský život nebyl bez chyb ani svárů, ale stávalo se to pouze, když se jednalo o hmotu. Lidé, kteří nevědí, jakým směrem jít, se dříve či později stanou zajatci temné moci. Ale tytéž síly začnou spoutávat i ty, kteří chtějí šířit světlo na Zemi. Stane se to tehdy, když začnou dělat chyby.

Vysvětlím to jednodušeji – kdo není připraven nasadit svoji vůli na své uzdravení a jedná polovičatě, trpí víc než ten, kdo se zcela oddá Bohu a nechá se skrze Krista a jeho posly vést. Trpí, protože je přetahován tu nahoru, tu zase dolů. Častěji však vězí dole. Vlažný člověk není opravdové dítě Boží. Nerozhodovat se vědomě, ačkoliv znám duchovní zákony a mám duchovní vědomosti, znamená zradit vlastní duši. Duše je Bohem pověřena stát se dokonalou. Vlažnost, polovičatost znamená ztrátu, utrpení, bídu, ba vnoření se na určitou dobu do temnoty. Ježíš řekl – nikdo nemůže sloužit dvěma pánům najednou.

Sama vím, jak je na Zemi těžké jít správnou cestou. Máme mít pouze jeden cíl. Když se na něj člověk soustředí, nemá čas ukazovat na chyby jiných, protože vědom vlastních nectností, pracuje na svých kvalitách.

Milí sourozenci, slyšeli jste od Josefa z N., že Ježíšova matka nás nyní vysílá na Zemi častěji. I ona bývá přítomná. Chceme zachránit

ty, kdo se temnotě chtějí ubránit. Lidské masy jdou po široké cestě sestupu, pro ně neznáme budoucnost. Duchovní člověk však ví: Budou-li se držet Krista, lásky ke Stvořiteli, kráčím do zářivé budoucnosti. Proto mám spolu s posly Marie možnost vstoupit mezi vás a předat společně s duchovním průvodcem: "Nebud' vlažný! Snaž se víc! Až přijde Kristus, hmota padne do nicoty, ovšem tvá duše žije věčně. Neplýtvěj časem, máš ho méně, než si myslíš!"

Skoro 46 let bez přerušení předáváme skrze média duchovní sdělení. Jsou pokaždé jiná. Dozvídáte se duchovní pravdy, jejichž smyslem je záchrana vaší duše.

Nyní se loučím a těm, co mají otevřená srdce, přeji požehnaný život a vedení skrze Krista k Otcí.

Alena: Také jsem prošla údobím, kdy jsem zkoumala tarot, pracovala s kyvadlem atd... Pořád mně něco chybělo. To "něco" jsem našla až v poznání Ježíšova života, v Jeho poselství lidem. To byla taková síla, že jsem už nikdy neměla potřebu hledat cokoli jiného. Vlastně ani dnes nerozumím tomu, jak se může neustále prohlubovat vztah k někomu, koho nevidím... Nerozumím tomu, ale Jeho Lásku cítím, ta je mi odpovědí na všechny otázky života, pochopila jsem, co je smyslem mého života. Následovat Jeho kroky, žít v Lásce a milovat.

Vladka: Kristus je láska a tento kanál je otevřen všem, kdo pochopili, že pouze láskou lze změnit sebe i svět. Křesťanství je nejvyšší stupeň, kterého dosahují duše při své cestě zpět domů. Nebojme se přihlásit k tomu, že se hlásíme ke Kristovi.

Ruda: Ať je váš den požehnaný, ať je prozářen nehynoucím úsilím na cestách láskyplnosti a dobroty, vedoucích do náruče Stvořitelovy. Každý den, ať je jakýkoli, i ten nejtěžší, je darem a my jsme dlouze usilovali o to, abychom se směli zrodit. Někdy stačí si to uvědomit a nadechnout se k novému kroku...

ODDANOST BOHU

Milí sourozenci!

Opět k vám promluví hledající Boha. Po návštěvě zářivého nadzemí našel cestu zpět. Ale touha po stavu, který tam zažil, v něm zůstala – naplnila ho natolik, že se rozhodl pomocí oddané lásky a čistého usilování zmobilizovat v sobě síly do takové míry, aby ho v sobě opět dosáhl.

Rozhodl se zbavit pout, kterými ho spoutalo vlastní ego: „Chci být oproštěn od rozumového souzení, zkoumání a přání. Ihned se dám do práce, abych svým smýšlením o bližních mohl podporovat jejich touhu po duševní svobodě v lásce k bližnímu. U sebe chci odstranit všechny překážky, které mě dělí od druhého.

Toužím, abych napomohl k rozkvětu poupat lásky mnohých lidí. Budu se snažit nás osvobodit od trnů kolem nás. Všem chci ukázat onu nádhery, kterou jsem zahlédl a kterou může zažít každý, kdo hledá Boha.

Spatří ranní rozbřesk, krásu vyzařujícího Stvoření a jejich duše budou nasávat zázračná díla Stvořitelova. Můj Bože, smíme Ti plni vděku děkovat. Dojdeme k poznání, že neexistuje věčná temnota, začne nás naplňovat nebeské světlo.

Otče lásky, otevři náš zrak, abychom tuto záři lásky nejen směli vidět, ale mohli ji i zažít.

Ó, Pane Ježíši, žasnu, cos ve jménu Otce vykonal za díla. Tys nás posvětil tím, že jsme schopni si to uvědomit.

Dej, ať se na tom podílejí všichni lidé dobré vůle, nechť jejich odvaha neklesá, vždyť jsem poznal, že cesta je to nerovná a daleká a plná pokušení.

Otče lásky, Kristus získal korunu věčného života a vybojoval pro sebe i pro nás cestu zpět. Dej nám, prosím, síly, abychom šli skrze zemskou temnotu k Tobě blíž. Neboť kdo temnotu překoná, ten od Tebe obdrží korunu světla!

Tvůj prvorozený syn Kristus neprosvítíl tento svět, aby opět padl do temnoty. Hledá vás i mě coby nové nosiče světla! Následujte ho!

V minulých sděleních chtěl náš hledající Boha toužebně přiblížit, jak být oddaný Bohu. Prožil světlo lásky. Nyní se snaží sloužit Kristu a Stvořiteli na jejich vinicích. Jeho smýšlení je ryzí, pravdivé a konání čisté. Ale nutně potřebuje posílit.

Proto se obrátil na Stvořitele: „Pane, otevři mé duchovní oči, nechť do mě vstoupí více světla. Otevři má ústa, bych předával Tvé pravdy! Děkuji za prožitek. Dovol, abych dostal slova, která mé sourozence probudí. Slyším ve své duši ozvěnu – dej, nechť ji uslyší také další lidské duše! Otče lásky, poznal jsem, že jsi původní zdroj světla. To Ty osvětluješ univerzum a bytosti, které chtějí přijmout Světlo. Ty určuješ bytí, vývoj i zánik Sluncí, Ty jsi světlo. A my, Tebou stvořené bytosti, máme následovat Krista, být nositeli Jeho světla a pravdy. Všemocný Otče, Ty rozhodneš, co se děje a dítě bude. Bdíš nad našimi potřebami a činy. Já, malý hledající, jsem objevil, že mě nikdy neopustíš! I kdyby ode mě odešli všichni ostatní. Proto, můj Stvořiteli, roste má oddanost k Tobě. Rozněcuj ji, prosím, ve mně stále víc. Až k dokonalosti.

Ty, který jsi vytvořil všechny formy, že nemáš žádnou podobu? Tato otázka mě zaměstnává od doby, kdy jsem spatřil přemíru světla a nebeské bytosti – jen Tebe ne. A proto si nemohu o Tobě udělat představu. Nedokážu popsat ušlechtilost ani dokonalost.

Takový je můj pohled na Tvé Stvoření. Za svůj pracovní nástroj zvolím skromnost.

Pro mě, nepatrnou bytost žijící na Zemi, však musí existovat Stvořitel - nazývám ho Bůh. Uvědomil jsem si, že musí přece existovat někdo, kdo je příčinou všeho. Jedná se o bytost, která moudře řídí, tvoří, je všemohoucí a milující. Její energií je světlo, do kterého jsem se já, nicotný, směl částečně vnořit. Tehdy mě zalila nepopsatelná blaženost i vděk, žes stvořil i mě a umožnil mi toto vše prožít. Není to má zásluha, nýbrž Tvá láska a milost! Naplň mě, prosím, činorodou touhou smět Ti vši silou a v lásce sloužit!“

Cítíš-li se slabý, malátný a nešťastný, najdi si, zač by bylo možné být vděčný, a začni děkovat. A povede se ti líp. Hledíš-li na svůj život s vděčností, temnoty se rozjasní a hořkost dostane jinou chuť. Vděčnost tě bude chránit před malomyslností a zahořklostí. Přibližuje tě k Bohu. "Pane, děkuji ti, že dnes věci neproběhly tak, jak jsem si přál já, ale tak, jak jsi to chtěl ty." Kdo se v takovém postoji dokáže podívat na uplynulý den, nehněvá se, ale všechno prožité v sobě proměňuje ve zdroj radosti a pokoje.

Anselm Grün

MOCNÉ NÁSTROJE V ČLOVĚKU

Milované dušinky. „Vzdálení se Bohu“ je typický znak dnešního pozemského lidstva. Já však promluvím o pravém opaku - o „blízkosti Boha“.

Stále vás učíme, že všichni jsme dětmi Božími a že Božská jiskra v nás umožňuje žít v Jeho blízkosti. Kdo z lidí to však ví? Kdo přijal rozumovým vědomím, že tato Jiskra pochází přímo od samotného Stvořitele, je nezničitelná a chce v nás působit? Kdo ví, že Kristovo světlo krouží kolem Jiskry? Kdo si umí představit, že toto jsou součásti i malého pozemského člověka a on že jim dovolí jen nepatrně působit?

Někteří namítnou: „To bylo kdysi, dnes jsme poučeni a jdeme vlastní cestou. Díky evoluci jsme získali na moci a mnoho objevili.“ Ovšem objevy, a to už bohužel nedodáte, neslouží vašemu dobru. Stále však platí: Od našeho vzniku máme v sobě nezničitelnou Boží jiskru! To vám budu pořád opakovat! A také Kristovo světlo. Krouží kolem ní, září a přidává energii. Tyto mocné energie vám nejsou zatím přístupné. Nevěříte, že jsou ve vás, a tak je nepodporujete. Pokud byste jejich přítomnost aspoň trochu připustili, byli byste mocní a silní! Ani Ježíš jako člověk nezmohl vše sám. Ovšem probudil v sobě spojení s touto Jiskrou, se svým Otcem. „Otec a já jsme zajedno, že to musím na Zemi dokázat!“ A měl na to sílu a ještě ji dostával.

Proč tomu tak málo věříte? Proč nenecháte tyto mocné síly působit? Ano, jste dosud na nízkém vývojovém stupni. Probudíte je vlastním rozvojem, ten vám nikdo nedaruje, vaši práci vám nikdo neodpustí. Ale můžete počítat s milostí, která se dostaví, pokud jste na správné cestě, když pomáháte druhým, toužíte jim ukázat cestu a jste pro ně majákem. Pak přijde milost, a tedy příliv energie od Stvořitele skrze Krista, našeho Pána.

MAGIE A POVĚRY

Srdečně vás zdravíme. Hardus nám opět umožnil, abychom vám předali sdělení skrze prostředníka.

S posedlostí souvisí magie. Vědci zkoumající mozek se domnívají, že mozek neustále hledá a konstruuje nové vzory a souvislosti. To je pak příčinou myšlenek vyvolávajících pocity štěstí či naopak chmury.

Další se domnívají, že lidé sice chtějí mít kontrolu nad svým životem, ale to že dnes již není možné. Myslí si, že různé druhy sebekontroly jsou pouhé rituály a pověry. Ovšem to se mýlí. Ano, pokud staví na postavení hvězd či předpovědích orákulí, na pradávných symbolech apod., pak mají pravdu. Ty mají dát pocit osobní ochrany. Ale v takovém případě se jedná o znehodnocenou víru či církevní praktiky. Nebo pověry o černé kočce či rozbitém zrcadle. Prvé se prý týká čarodějnic či čertů, druhé, že přináší smůlu. Nebo že čtyřlístek nosí štěstí, zatímco pátek třináctého opak. V takový den pak mnozí jsou nervózní a strach jim leží v žaludku. Pak se nelze divit, že zažijí nepříjemné prožitky.

Proč vznikly pověry? Protože chybí hluboká vnitřní víra ve Stvořitele. Pověry dodají zdání, že lidé mají něco nepředvídaného pod rozumovou kontrolou.

My ale prosíme, nepraktikujte žádné pověry či černou magii. Žijte učením lásky Ježíše Krista, tehdy porostete, budete se cítit dobře a dostanete mnoho dobrého ovoce.

Pane Ježíši Kriste, často se v těžkých chvílích ptáme, proč musí být, že jsme postiženi nemocemi a bolestmi. Připadá nám nesmyslné a nespravedlivé, že v tomto světě existuje utrpení a smrt. Vzpíráme se a čekáme na odpověď, pomoc a útěchu.

Pane, prosíme Tě, aby nás tyto otázky a pochyby neudolaly. Necht' pocítíme v těžkých chvílích Tvoji blízkost. Živ v nás naději a důvěru, že jsi to právě Ty, jehož ruka nás drží a zodpovídá za vše, co se děje.

Všichni vás srdečně zdravíme.

Dnes bude hlavním řečníkem duchovní teolog. Shromáždil dávne pozemské učence a pod kontrolou Harduse smíme zadaný úkol předat. Budeme se opět zabývat magií. Existuje mnoho druhů, společnou však mají posedlost.

Co je příčinou a podstatou magie?

Magii nelze experimenty dokázat, a proto ji akademické kruhy obcházejí. Není možné ji vysvětlit ani kritickým rozumovým myšlením, ani logikou. Maximálně vědci řeknou, že se jedná o důsledek lehkovážnosti a pověřivosti nezralých nevzdělaných lidí. Zkrátka není rozumově vysvětlitelná.

Nahlédneme-li však z druhé strany, zažijeme fascinující vliv určitých osobností na mluvení a chování člověka.

Abyste si uvědomili, jak mnoho je v současné době lidstvo ovlivňováno, sváděno magií, budeme se snažit probudit vaši dřímající duchovní sílu představivosti.

K základní zkušenosti člověka patří zrození – život – láska – smrt. Od pradávna až dodnes jsou napojeni původní obyvatelé některých pozemských oblastí svými dušemi k okolí: ke zvířeti, stromu, hoře, řece, zejména však ke Slunci, Měsíci a hvězdám. Naučili se to od svých předků, vědí, že vedle viditelné a hmatatelné skutečnosti zde žijí nehmotní dobří i zlí. Dobrou magii podporují a zlé se vyhýbají.

Moderní člověk toto nezná, a proto má panický strach před pokusem, ze ztrát atd.

Nedostatek předvídání a následující povinnost nápravy proto vede k nucenému znovuzrokování – reinkarnaci. Taková je zákonitost pozemských událostí. Opravdovou tragédií současných lidí Země není to, že padají trůny, rozpadají se umělecká díla, ani to, že nejdou předpovědět náhlé klimatické zvraty. Katastrofou je vzdalování se Bohu.

Modlitba k osobnímu andělovi

Můj nebeský příteli...,

Anděli, jenž mne provázíš od mého prvního nádechu
a doprovázíš mne i při cestě branami smrti
a dovedeš mne tam, kde má mít duše domov.

Ty, kdož znáš stezky,
jimiž putuji po tisíciletí,
nepřestávej mi osvětlovat cestu,
posilovat mne a radit mi.

Necht' vyjdu z plamenů tkajících osud
ještě pevnější - jako nádoba osudu -
a naučím se ještě víc plnit sebe sama
významem božích cílů tohoto světa.

Rudolf Steiner

O VZNIKU STRACHU

Pln lásky děkuji za vibrace, které jste zde vytvořili, a tak umožnili srozumitelné předání duchovních pravd.

Jste nositeli ódové neboli životní síly. Všichni máme takový potenciál, jaký jsme si osobně vydobyli. Z něho pak můžete dobrovolně dávat.

Tento typ setkání má být něco vznešeného, co tvoří, obohacuje a má vás přivést Bohu blíž. To je úkolem nás všech. My vás vedeme, pomáháme, směřujeme, ale také milujeme. Vás, kteří máte dojít do duchovního světa, tam, kde nejsou slzy.

Hned na začátku volám: „Kdo má duchovní uši, slyš!“ Kdo je připraven, ten pochopí a obohatí se poznáním, jež chci předat.

Na Zemi je málo lidí, kteří jsou skutečně probuzení. Málo takových je i mezi vámi. Neboť duchovní vědomosti ještě neznamenají probuzení! Probuzení znamená žít stále svůj život s vědomím, že se chci dostat Bohu blíž. Ne na chvíli. Natrvalo! Kdo je přesvědčen, že již takový je, je připraven pro nový životní úkol.

Většina z vás se nachází ve stavu zatmění. Již znáte, málo však používáte! Lidé jsou v tomto smyslu velmi, velmi slabí. Jakoby spící. Další jsou „polospící“, jsou zde mezi vámi, ale stále se těžce odtrhují od hmoty.

Procházel jsem mezi vámi, mnohé si prohlédl a rozhodl se: Řeknu jim to. Je tu mnoho polospících, kteří se domnívají, že mají splněno, pokud se tu a tam během dne oddají vyšším myšlenkám. To je ale později bude mrzet! Jen na Zemi se dá lehce duchovně procitnout, planeta Země je k tomu určena. Hybnou silou pro tento účel je zde Kristus!

Satan je síla poznání. Ten tento fakt skryl, nedovoluje lidem si ho uvědomit. Naopak, pokouší vás a stále svádí.

Archanděl Michael je silou přeměny. Společně s Matkou Marií řídí pozemské záležitosti. Přeměňuje nejen Zemi, ale i vědomí lidí.

Každý ze sedmi Božích synů dostal specializovanou sílu. Budou společně stále působit, dokud vše nebude dokonalé. Kdo má uši k duchovnímu naslouchání, necht' se zamyslí.

Bůh je láska.

Bůh, Stvořitel, je dokonalá láska.

Bůh, Stvořitel, je nekonečná moudrost.

Bůh, Stvořitel, je nekonečná svoboda.

Bůh, Stvořitel, je nekonečná síla vůle.

Co jsme oproti tomu my? Jsme částečná láska, moudrost, svoboda, vůle. To vše je náš zděděný základ. V podstatě – a nyní se vyjádřím čistě lidskou řečí – Bůh dokonale „myslí“ ve všech svých ctnostech a ve stejném rozsahu. Nic neprotiřečí nekonečné lásce, moudrosti, svobodě a vůli.

Když Bůh „myslí“ – je to jiný proces, než když přemýšlíte vy. U něho je vše v jednotě, vše dokonalé. Bůh je vždy plně vědomý a nechybuje.

Naše nedokonalost se projevuje v tom, že se koncentrujeme na jednu činnost – buď na lásku, nebo na svobodu apod. Ale Bůh je jednota, dokonalost, jedna jednotka, jednička. A v takové jednotě znamená být svoboden, v lásce a moudrosti.

My jsme část a máme částečné výsledky. Bůh je vždy celek. U Něj se nedá nic doplnit, ani nic odebrat. Boží vůle znamená zároveň Jeho zákon.

Proč o tom mluvím? Protože jsem cítil mezi vámi pyšné myšlenky týkající se vašich znalostí. Nechci vás ale ponižovat. Chci ukázat, jak těžká je cesta k dosažení dokonalosti! Duchovní znalosti jsou nutné, jsou chlebem pro duši. Ale není dobré, když na nich necháte usadit prach. Proto jsem chtěl vámi zatřepat. Abyste se stali dokonalými dětmi Boha, musíte ještě vyšlechtit notný kus duchovních sil.

Satan odebírá sílu poznání.

Před nesmírně dlouhou dobou bylo vše mezi Stvořitelem a stvořením v harmonii a míru. Všechno se ubíralo směrem k dokonalosti. Na cestě neexistovaly překážky, Bůh nemusel své děti zkoušet nebo jim něco stavět do cesty. Vše bylo v harmonii dle přikázání: „Milujte se navzájem!“ Tak to určil Kristus. Vše vzkvétalo, tvořily se nádherné duchovní světy, vše bylo součástí stvoření – v lásce, moudrosti a svobodné vůli a tvořilo kolem Boha jednotu. A přece existovala možnost odpadu od Boha. A to díky svobodné vůli i nedokonalosti Bohem stvořených bytostí.

V odpadu, který následoval, leží základ všeho, co se dnes na Zemi a jí podobných planetách odehrává: Vládne zde strach. Jak vznikl, chci nyní blíže vysvětlit.

Již víte, že vzpoura Satana a jeho přívrženců nebyla namířena proti Bohu, nýbrž proti Kristovu království. Ten byl určen králem celého stvoření. V okamžiku vzniku první nelibosti vůči tomuto Božímu zákonu vzniklo zlomené světlo. Zlomilo se světlo lásky, protože láska je světlo, láska je největší síla.

Díváte se s údivem na hvězdnou oblohu a vidíte mnoho světél. Čím více září, tím více lásky se tam nachází. Ale nezapomeňte na tu vzdálenost! To, co jste svýma hmotnýma očima schopni vidět, jsou stále hmotné světy. Přesto již krásně září, protože v nich vládne láska.

Ale vraťme se k pádu, odklonu, kdy Druhý se postavil proti Prvnímu, proti zákonu Boha. Nechtěl být poddaným, chtěl sám vládnout. Bůh to sledoval, mohlo se stát, že se Satan umoudří, poznání měl dost. On ho nepoužil, naopak utlumil, nepředával ho dál. To byl důvod, proč musel nádherné sféry opustit.

V okamžiku, moji milí sourozenci, kdy Satan začal potlačovat svědomí, vznikl prastrach. Cítil, že není vše v pořádku. Před tím strach neexistoval. U Boha strach není.

Satan a negativní síly jsou tedy tvůrci strachu. Tímto nástrojem nyní vládne padlým dítkám Božím v nízkých planetách a světech. Je to režim teroru, jaký si ani neumíte představit!

Stavy strachu, které vás na Zemi svírají, v této konečné době rostou. Vryjte si do paměti, takto vás ochromuje Satan s negativními silami.

Pokud se strachu poddáte, začnete sloužit ochromující síle. Strach má různé podoby: obavy, starosti, strasti, žaloby, stížnosti. Pokud jste ale dobrého srdce a s radostí plníte své povinnosti a spolupracujete ve smyslu duchovního pokroku, pak pracujete pro zářivou budoucnost a budete zachyceni vývojovou silou Krista.

Za nejzávažnější problém považuje Kristus, Matka Marie, Michael, Gabriel, Rafael a další to, že Satan nechce uvolnit poznání lidem. Kousek po kousku mu musí být jeho síla odňata, zatím však jako magnet nasává všechno do sebe. Proto je lidstvo tak nevědomé, má malý rozhled a duchovně je laxní. Kristus skrze sebe odebral temnu část síly. Předal ji lidstvu a dává i nadále. Dříve to byli také proroci, dnes jsou to média či vyšší bytosti, které se kvůli tomu inkarnovaly. Ale Satan ví, jak síly odčerpat.

Tak to vypadá na Zemi dnes. Kde pracují síly určené poznání? Tam, kde slouží Satanovi!

Zde je to výjimka, tady hovoříme otevřeně, protože jsme bytosti pokroku, světla a pravdy. Pokud budete tuto pravdu následovat, přivede vás do zářivého nadzemí.

Odstraňování chyb a komplexy strachu lidstva:

Všechny vaše potíže a pokušení během pozemského života jsou z 95 procent způsobeny strachem. Strach je psychický teror. Protože jste málo informovaní, musíte zapojit čistou mysl a zkoumat svůj strach. Tedy pokud jste se to naučili. Neděláte-li to, budete nadále trpět. Proto je důležité se co nejdříve naučit analyzovat čistou mysl,

Na Zemi jste v oblasti Satana. Od něho přichází strach i hodně pokušení. Působí i na vaše myšlenky. Abyste nepřemýšleli: Čím to je, že zažívám stále stejné pokušení? Mám stále tytéž problémy. Proč? Ježíš řekl: „Pokušení se nedají ze Země sprovodit.“ Ale také často říkával svým učedníkům: „Nebojte se!“

V brzké budoucnosti nebudou mít pokušení na Zemi přístup, Satan nebude mít vliv a moc. Ale zpátky k vám. Mluvil jsem o síle, jež ochromuje. Co je to za sílu? Na to odpovídá Pavel: „Nebojujeme proti lidem z masa a krve, nýbrž proti negativním silám, které vylezly z pekelné oblasti a svádějí lid.“

Nyní hovořím ke každému z vás osobně. Řekl jsem, že když se zamyslíte, zjistíte, že příčinou jakékoliv těžkosti je strach. Hned namítnete: „Ale já strach nemám!“ Ani se nenamáháte nad vysloveným zamyslet. Vy chyby pouze potlačujete, místo toho, abyste je od sebe odmrštili. Potlačování chyb je jedním z největších chyb člověka!

Vaše pokušení přicházejí vlivem potlačených chyb, proto byste si měli své nectnosti uvědomit. V nás máte oporu, od nás obdržíte zas a znovu novou sílu poznání.

Už je jasné, proč je těžké se od Země oprostit? Člověk se sám bez duchovního vedení nedokáže uvolnit. Vy ale máte milost, zlomené světlo Boha. Vaším úkolem je toto světlo rozpoznat, vede vás totiž k pravdě. Potlačené chyby jsou místem pro útok negativních sil. Neustále staví na takových chybách a vy si to neuvědomujete. Jsou maskováni, nechávají za sebe pracovat jiné.

My pracujeme skrze médium. Oni těž. I oni potřebují životní sílu člověka. Jenže nám ji pro sdělení pravd dává prostředník dobrovolně. Negativní síly však tuto sílu kradou! Jsou příživníci, nedají pokoj, a pokud nepřijde pomoc shora, člověka nakonec zlomí. Ale na začátku se snaží do člověka vlít strach.

Pozor, milí sourozenci! Čím víc se člověk bojí, tím méně dokáže rozumně uvažovat. Později nalomí v člověku morálku a napomohou tomu, že začne chybovat: prohřešuje se vůči pozemským zákonům a lidem. Děje se tak stále častěji, dotyčný porušuje i Boží zákony, nežije v lásce, až nakonec padne zcela do jejich spárů.

Nakonec člověk zcela ztrácí vůli a stává se jejich nástrojem. Pak už je bezmocný.

KRAKOVSKÝ OBRAZ KRISTA

Pavla Kašparcová kdysi do Čech přivezla obraz Krista. Najdete ho také na obálce sešitu č. 68. Dodala k němu také německý text a my ho nyní pro vás přeložili:

V roce 1931 viděla sestra Faustina Krista v jedné vizi a slyšela slova: „Lidstvo objeví mír teprve tehdy, až se obrátí s plnou důvěrou na moje milosrdenství.“

Namaluj obraz po mém zjevení! Necht' je šířen po celém světě. Kdo ho bude uctívat, ten se neztratí. Tomu slibuji vítězství nad jeho nepřáteli, především v hodině smrti. Kdo mě bude úpěnlivě prosit, toho nemohu potrestat. Než přijdu coby soudce, otevřu brány svého milosrdenství. Ten, kdo se v nich zachrání, unikne mé spravedlnosti.

„Než se zjevím v podobě spravedlivého soudce, přijdu coby král milosrdenství. Než nastane soudný den, objeví se na nebi a na Zemi znamení. Tehdy se z nebe zjeví znamení kříže a z každé rány na mých rukou a nohou bude vycházet světlo, které na krátkou dobu ozáří Zemi. Toto se stane krátce před soudným dnem. Ze všech mých ran, zejména však z mého srdce, potečou proudy lásky.

Zvěstujte světu moje milosrdenství! Blahoslavené duše, které žijí v této záři, protože je ruka Boží spravedlnosti ušetří. Slibuji, že duše, které tento obraz budou uctívat, se neztratí, tak jako domy, dokonce i města.“

Neprosím o zdraví, ani o utrpení,
ani o život či o smrt;
protože vím, že vše přichází ke Tvé cti a mojí spáse.
Ty sám můžeš posoudit,
co mi dělá potíže – podřizuji proto
svoji vůli té Tvé.
Neboť vše má jediný smysl;
Tebe následovat!

Pascal (1623 - 1662)

BŘEZNOVÉ VELIKONOČNÍ SVĚCENÍ CHLEBA

Důvěřujte Kristu! Jemu Bůh všechno svěřil. On má vést všechny domů k Otci. On je ten, kdo přijde a bude vás chtít vést domů, budete-li dobré vůle.

Dokončím velikonoční projev: Prosím Krista o mnoho síly a požehnání, pomoci a podpory.

Nyní ke mně přichází energie, a proto ještě budu chvilku hovořit. Pak Kristovou energií požehnám kousky chleba. Následně si je rozdáte, společně se pomodlíme a na závěr chleby přijmete. Pak se rozloučím.

Není lehké duchovní vyjádřit slovy, vždyť lidská řeč je nízká, má slabou vyjadřovací úroveň. Zejména mají-li lidé fanatismem zakalené vědomí. Nyní si vezměte chleby.

Pane Ježíši Kriste, já to neumím, to Tebou je požehnáno vše, co si oni radostně a s vděčností připravili. Přinesli jste to také pro milé přátele z Čech. I ty srdečně zdravím a stejně vroucně jim žehnám. Všichni jste naši sourozenci, celé lidstvo, hranice neexistují. Všichni jsme děti Boží a všechny chce Kristus vést domů. Každou kytíčku, vás, kteří jste zde, i ty, kteří na paprsek lásky od Krista čekají doma. Obdrží ho. Září, září a září!

Myslete na své milované, a oni tak dostanou sílu, kterou nyní dostáváte vy! I bytosti, které nejsou ještě tolik vyvinuté, budou duchovně posilněny. Také ti, kteří jsou sice nyní tady, ale přešli domů dříve než vy. Nyní cítí radost, velikonoční radost. Je jim dopřávána i v říši světla a pravdy, také tam společně slaví.

Těšte se a radujte! Pán vás povede domů, do nádherné duchovní budoucnosti, pokud to budete chtít.

Žehnám vám ve jménu Ježíše Krista. Uchovejte si tento klid!

Nyní se společně pomodlíme, vy v myšlenkách a já veřejně, nahlas. Pak chleby přijmete.

PAVLINA KORESPONDENCE S NÁMI

Moji milí!

Udělalí jste mi velikou radost vzpomínkou ze společného setkání. Jen buďte opatrní, aby se mezi vás nevloudily nepříznivé živly, které by vaše setkání rozbily. Na každém začátku prostě o ochranu Krista a svatého Vavřince (Laurentia), který drží zvláštní ochranu nad duchovními skupinami v Česku. Budu prosit, abyste dostali svého duchovního vůdce.

Čeká Vás boj, nemyslete si, že všechno půjde hned harmonicky a úspěšně. Hlavně boj proti sobě samému. Vyžadovat od ostatních jen to, co sami děláme, není lehké. Hovořím ze zkušenosti a věřte mi, že většina kroužků hledajících pravdu, lásku a čistotu zajde na vlastní neschopnost odpouštět a stavět se sám do pozadí.

Nemáte zdání, jaký boj jsem musela svádět s vlastní drbavostí, sebevědomím, odsuzováním ostatních, lhaním, žárlivostí atd. Zpočátku jsem si těchto vlastností nebyla ani pořádně vědoma a do doby, než jsem si své chyby uvědomila, jsem často bývala příčinou rozporů. Ale pak to šlo rychle vzhůru.

Jste nádherné "holky", určitě dosáhnete úspěchu, ale bude to nějakou dobu trvat. Už to, že držíte pospolu, že jste připraveny pomáhat a roznášet světlo, je velká zásluha. Negativní síly se vás budou snažit roztrhnout, nenechte k tomu dojít. Zažila jsem kruhy, které se po třiceti letech na disharmonii a neshody rozpadly.

Budete-li něco potřebovat, jsem kdykoliv připravena přijet a převzt všechno, co potřebujete.

Moc se na vás všechny těším, přijedu začátkem března, napište, jestliže něco potřebujete. Rozhovory č. 14 jsou již hotovy.

Vaše

Pavla

...jen mizivě málo lidí si je vědomo, jak důležitý je kontakt s očima diskutujícího. Oči jsou zrcadlem vnitřní vibrace člověka a vyjadřují vše nevyslovené, což má mnohdy větší působivost než slova sama.

...citové vnímání mužů není tak lehké zranitelné jako u nás žen.

...Adam a Eva byli stvořeni jako duály, Eva se zatížila při prvních přestupcích více než Adam, a proto se její duch oprostil mnohem později z těžkých vývojových sfér a byl včleněn do hmotného těla, které nebylo stvořeno z Adamova žebra, ale ze životního ódu Země a Adama. Jejich společným úkolem byl základ rodin, a tím možnost inkarnace pro další zatížené duše, které svým vývojovým cyklem na Zemi karmicky odčiňují svá provinění.

... člověka osloví při čtení duchovní literatury právě to, co odpovídá jeho současnému vnitřnímu stavu. Čím častěji se k ní vracíš, tím více se rozšiřuje horizont vnitřního poznání a probuzení a objevuješ stále nové poznatky. Jsou důkazem vnitřního růstu.

... Silnější než slova je vlastní příklad. Ten zůstane v podvědomí dětí uchován, a i když ne hned, určitě po určitém čase, během jejich dalšího života oživne a zapůsobí.